

Axplock ur Klobbens historia

Av Erland Aspelin

Året 1916 var ett svart år. Ute i Europa rasade världskriget. Under sommaren stod slaget vid Somme som blev ett blodbad. Den 1 juli förlorade engelsmännen över 15.000 man när de stormade fram från skyttegravarna. När offensiven avstannade i början av november uppgick tyskarnas förluster till 500.000 medan fransmäns förlustsiffra var drygt 200.000 och engelsmäns 419.000.

Sverige stod liksom de andra nordiska länderna utanför kriget. Men landet var hårt prövat av brist på mat och andra förnödenheter. Ransoneringarna drabbade särskilt människorna i storstäderna. I Malmö fick många leva på svältkost och

särskilt barnen för illa. Några hungerkravaller var det dock inte fråga om.

En dag i september 1916 satt några malmöbor på Kramer och intog en middag och diskuterade världsläget. Anna Kramers restaurang var vid den tiden ett ineställe, känt för sin goda mat, och här samlades Malmös societet för att äta och dricka. Nu var det sjökaptenen Strömberg, disponenten Lindberg och grosshandlaren Zimmer som tagit plats vid ett fönsterbord. De var alla betrodda män med starka nationella känslor.

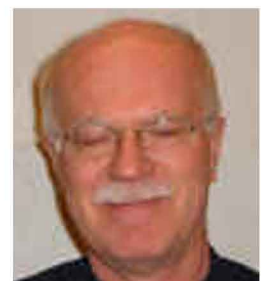
”Jag har bett er komma hit för att dryfta en allvarlig fråga”, sa Strömberg.

Bertil Ahlqvist

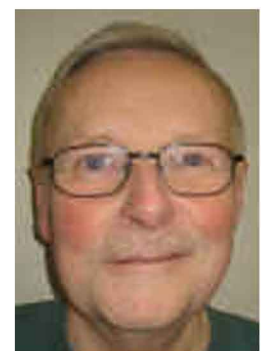
Olle Ahlström

Christer Anderberg

Ebbe Andersson

Göran Andersson

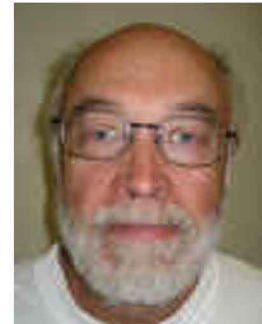
Roland Andersson

Erland Aspelin

Peter Bengtsson

Bengt Berg

Bertil Berglund

”Det gäller malmöbornas hälsa och i många fall osunda livsföring. Det finns all anledning att förmå dom att satsa på friskvård och stärka deras förslappade kroppar”.

De andra höll med.

”Men hur ska det gå till”, undrade Zimmer.

”Genom gymnastiska övningar”, sa Strömberg. ”Det ligger i nationens intresse att den manliga befolkningen blir kraftfull och spänstig. Inte minst med hänsyn till det krig som härjar i Europa och som Sverige mycket väl kan komma att dras in i.”

Resultatet av samtalet blev att man beslutade att tillsätta en kommitté som under det första året skulle fungera som styrelse för en förening. De tre herrarna ingick i denna kommitté.

På så sätt föddes gymnastikklubben Motion.

Det lyckades kommittén att skaffa lokaler och en lämplig ledare för klubben. Man tog nämligen kontakt med Realskolans gymnastikdirektör, kaptenen Armgardt – av skoleleverna kallad ”Fattigträdgård” – och bad honom att leda klubbens övningar. Det ville han gärna och han ställde gymnastiksalen till förfogande. Därmed kunde övningarna genast ta sin början. Man beslöt att de skulle hållas varje måndag, onsdag och fredag med början klockan åtta prick.

Antalet medlemmar i klubben var till en början begränsat till ett tjugotal, men det skedde efter hand en viss tillströmning. När kommittén verkat ett år hölls ett sammanträde, där en permanent styrelse utsågs. Det blev boktryckaren Pettersson, landskanslisten Krumlinde, grosshandlaren Duvander och Zimmer. Pettersson blev ordförande och skulle komma att behålla den posten ända till 1942, då han ersattes av Nils Skogh.

Klubben valde nu att hålla föreningsmöten på ångfärjan Malmö, där man abonnerade matsalen. Därmed kunde medlemmarna förplägas rikligt och gott trots kristid och brist på förnödenheter. Kriget kastade fortfarande sin skugga över klubben.

Det förekom långt in på 1970-talet att klubbens middagar intogs på färjan.

Några år efter föreningens bildande lämnade Armgardt ledarskapet över gymnasterna. En rad väl meriterade män upphöjdes till hans efterträdare, bland dem löjtnanten Rosencrantz och kaptenen Björck och gymnastikdirektörerna Ask, Hägg och Cronberg. År 1947 utsågs gymnastikdirektören Alvar Medin till primus motor och den rollen skulle han behålla till 1991.

Alvar var en god kamrat, men han ledde med liv och lust in klubben på farliga farvatten. Han nöjde sig nämligen inte med gymnastiska övningar på golvet utan kommanderade också upp medlemmarna att hänga i ribbstolarna och göra